

V. Udkast til Lov

Straffen for Løsgænger og Betleri.

(Forelagt Folkethinget den 13de Decbr. 1859).

§ 1. Den, som strejfer arbejdsløs omkring uden at kunne opløse, at han er i Besiddelse af Midler til sit Underhold, eller at han idetmindste søger lovligt Erhverv, bliver som Løsgænger at ansee med Straf af Fængsel paa Bånd og Brød. Hvor Tvangsarbejdshuse ere indrettede, kan istedetfor Fængsel paa Bånd og Brød Arbejde i disse idømmes, saaledes at 6 Dages Tvangsarbejde ansees lige med 1 Dags Fængsel paa Bånd og Brød.

§ 2. Enhver, der ikke vides at have Formue, fast Næringsvei eller anden Stilling, der afgiver Betryggelse for, at han finder sit Underhold uden Skade for det Almindelige, kan Politivrigheden affordre Rede og Rigtighed for, hvorledes han ernærer sig. Findes den Paagældendes Forklaring eitten i sig selv eller efter anstillet Undersøgelse uskyldgjørende, har Politivrigheden at give ham Tilhold om at søge lovligt Erhverv og, forsaavidt han ikke selv kan forstaae sig Arbejde, at meddele ham Anviisning paa saadant, i hvilken Henseende Fattigbestyrelsen bør være Politiet behjælpelig. Politivrigheden kan derhos foreskrive den Paagældende Sagtagelsen af saadanne Regler,

hvorved den sættes istand til at paasee, at han virkelig søger det af ham opgivne eller ham anviste Erhverv, og navnlig paalægge ham til visse Tider at møde og derom give fornøden Dørløsing. De ommeldte Tilhold skulle tilføres Politiprotokollen med udtrykkelig Tilfjendegivelse om det med sammes Overtrædelse forbundne Strafsansvar.

Den, der modvillig tilfjebesætter de ham i Medfør af det Ovenførte givne Tilhold, bliver at ansee som Løsgænger.

§ 3.

Den, som selv gjør sig skyldig i Betleri eller som udsender sine Børn eller Andre, der høre til hans Huisstand og ere hans Myndighed undergivne, for at betle, eller som, vidende om at disse betle, ikke affholder dem derfra, straffes med simpelt Fængsel indtil 8 Uger eller med Fængsel paa Bånd og Brød indtil 15 Dage, istedetfor hvilken sidste Straf paa de Steder, hvor Tvangsarbejdshuse ere indrettede, Arbejde i disse kan idømmes efter det i § 1 bestemte Forhold.

§ 4.

Hvor Fattig- og Arbejdshusene have en saadan Indretning, at de dertil kunne ansees skikede, kan Justitsministeriet bestemme, at de